

Concept wetsvoorstel Zelfstandigenverklaring

Wet van houdende een regeling voor de zelfstandigenverklaring (Wet op de zelfstandigenverklaring)

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is etc....;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Hoofdstuk I Zelfstandigenverklaring

Artikel 1 Definities

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder:

- a. zelfstandigenverklaring: een verklaring van een werkverstrekker en een werkende dat zij willen dat de rechtsgevolgen van een geldige zelfstandigenverklaring als bedoeld in artikel 2 ten aanzien van de loonbelasting, de inkomstenbelasting, de premie voor de volksverzekeringen, de premies voor de werknemersverzekeringen, de inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zorgverzekeringswet, de werknemersverzekeringen en het arbeidsrecht op hun arbeidsrelatie van toepassing zijn;
- b. werkende: degene die werkzaamheden verricht of gaat verrichten op grond van een overeenkomst met een werkverstrekker;
- c. werkverstrekker: degene met wie de werkende een overeenkomst sluit ten aanzien van de werkzaamheden;
- d. toepassingsperiode: de periode waarover de rechtsgevolgen van een geldige zelfstandigenverklaring toegepast worden, welke aanvangt op het moment dat de werkzaamheden starten en eindigt op het moment waarop de duur waarvoor de werkzaamheden blijken de overeenkomst, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel a, zijn aangegaan, verstrijkt, of indien dit eerder is, tot en met het moment waarop de werkzaamheden eindigen.

Artikel 2 Zelfstandigenverklaring

1. Er is sprake van een geldige zelfstandigenverklaring indien:
 - a. de zelfstandigenverklaring deel uitmaakt van een schriftelijke overeenkomst waarin de werkverstrekker en de werkende overeenkomen dat de werkende werkzaamheden gaat verrichten;
 - b. in de zelfstandigenverklaring het nummer is opgenomen waaronder de werkende is ingeschreven in het handelsregister van de Kamer van Koophandel;
 - c. de overeenkomst en de zelfstandigenverklaring vóór aanvang van de werkzaamheden door beide partijen zijn ondertekend en van een dagtekening zijn voorzien;
 - d. in de overeenkomst is opgenomen dat het de bedoeling is van beide partijen dat de overeenkomst niet voldoet aan de omschrijving van een arbeidsovereenkomst als bedoeld in artikel 610, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek;
 - e. de werkzaamheden blijken de overeenkomst worden aangegaan voor een duur van ten hoogste een jaar;
 - f. de werkende uiterlijk 30 dagen na de dag waarop de werkende het overzicht, bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, aan de werkverstrekker heeft verstrekt, met

- overeenkomstige toepassing van artikel 7, eerste tot en met achtste en veertiende lid, van de Wet minimumbeloning zelfstandigen, voor de werkzaamheden een arbeidsbeloning ontvangt van ten minste € 75 per uur; en
- g. er wordt voldaan aan de verplichtingen, bedoeld in het tweede lid.
2. De werkverstrekker is verplicht:
- a. de overeenkomst, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, of een afschrift hiervan in de administratie op te nemen;
 - b. voorafgaand aan de aanvang van de werkzaamheden een document in de administratie op te nemen waaruit blijkt dat het aannemelijk is dat de arbeidsbeloning, met overeenkomstige toepassing van artikel 7, eerste tot en met achtste en veertiende lid, van de Wet minimumbeloning zelfstandigen, ten minste € 75 per uur zal bedragen; en
 - c. uiterlijk op de vijftiende dag van de maand volgend op de maand waarin de toepassingsperiode eindigt een door de werkende verstrekt en ondertekend overzicht in de administratie op te nemen met in dat overzicht opgenomen:
 - 1°. het totaal betaalde of te betalen bedrag voor de werkzaamheden over de toepassingsperiode exclusief omzetbelasting;
 - 2°. de totale arbeidsbeloning over de toepassingsperiode;
 - 3°. de arbeidsbeloning per uur over de toepassingsperiode;
 - 4°. de direct aan de werkzaamheden toe te rekenen kosten en tijd overeenkomstig artikel 7, eerste tot en met achtste en veertiende lid, van de Wet minimumbeloning zelfstandigen over de toepassingsperiode, waarin die kosten zijn uitgesplitst per kostensoort en waarin die tijd is uitgesplitst per kalendermaand;
 - 5°. de datum van aanvang van de werkzaamheden;
 - 6°. de datum van het verstrijken van de duur waarvoor de overeenkomst is aangegaan, of, indien dit eerder is, de datum van beëindiging van de werkzaamheden; en
 - 7°. indien tegelijkertijd direct aan de opdracht toe te rekenen kosten zijn gemaakt of direct aan de opdracht toe te rekenen tijd is besteed voor meerdere opdrachten als bedoeld in artikel 7, achtste lid, van de Wet minimumbeloning zelfstandigen de werkzaamheden die voor die meerdere opdrachten zijn gemaakt en ten aanzien van elke werkzaamheid op te nemen het aantal bestaande of te verwachten opdrachtgevers waarvoor die werkzaamheid van belang is, de totaal gemaakte kosten van die werkzaamheid, de kosten die voor die werkzaamheid aan de opdracht toegerekend zullen worden, het totaal aantal bestede uren aan die werkzaamheid en het aantal uur dat voor die werkzaamheid aan de opdracht toegerekend is.
3. Voor de toepassing van dit artikel worden kosten geacht gemaakt te zijn in de toepassingsperiode.
4. In afwijking van het derde lid worden kosten die betrekking hebben op de werkzaamheden die na de toepassingsperiode plaatsvinden en die na de toepassingsperiode betaald worden en kosten voor vervoer dat plaatsvindt na de toepassingsperiode geacht gemaakt te zijn buiten de toepassingsperiode.
5. Indien de werkende voor dezelfde werkverstrekker of voor dezelfde natuurlijke persoon of voor hetzelfde lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen waarvoor de werkzaamheden feitelijk worden verricht eerder werkzaamheden heeft verricht, ongeacht de kwalificatie van de overeenkomst op basis waarvan deze werkzaamheden zijn verricht, wordt de duur van maximaal een jaar, bedoeld in het eerste lid, onderdeel e, verminderd.
6. De vermindering van de duur, bedoeld in het derde lid, bedraagt de duur tussen het moment waarop voor het eerst werkzaamheden zijn verricht voor de werkverstrekker, de persoon of het lichaam, bedoeld in het derde lid, na een periode waarin minimaal zes maanden geen werkzaamheden zijn verricht voor die werkverstrekker, die persoon of dat lichaam en het moment waarop de werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, zijn aangevangen.

7. Voor de toepassing van het derde en vierde lid worden werkverstrekkers, natuurlijke personen en lichamen die redelijkerwijze geacht moeten worden elkaars opvolger te zijn, beschouwd als dezelfde werkverstrekkers, personen of lichamen.
8. Indien de werkende zich geheel of gedeeltelijk laat of heeft laten vervangen door een ander, wordt de werkende voor de toepassing van het derde en vierde lid geacht de werkzaamheden in zijn geheel zelf te hebben verricht.
9. Vanaf het moment dat de toepassingsperiode is verstreken, is niet langer sprake van een geldige zelfstandigenverklaring.
10. Bij het begin van het kalenderjaar wordt het in het eerste lid, onderdeel f, genoemde bedrag bij ministeriële regeling vervangen door een ander bedrag. Dit bedrag wordt berekend door het te vervangen bedrag te vermenigvuldigen met de tabelcorrectiefactor, bedoeld in artikel 10.2 van de Wet inkomstenbelasting 2001, en vervolgens de nodig geachte afronding aan te brengen. Indien in het voorafgaande kalenderjaar een dergelijke afronding is toegepast, kan bij vervanging worden uitgegaan van het niet-afgeronde bedrag.

Artikel 3 Verhouding zelfstandigenverklaring tot het arbeidsrecht

1. In afwijking van artikel 610, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek is een overeenkomst tussen een werkende en een werkverstrekker waarvan een geldige zelfstandigenverklaring deel uitmaakt en de werkende een werknemer is in de zin van artikel 45 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie geen arbeidsovereenkomst. Artikel 610, tweede lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek is niet van toepassing op deze overeenkomst.
2. Op de partijen bij een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 611, 613, 616, 616a tot en met 619, 629, 634 tot en met 649, 650, 653 tot en met 658, 659 tot en met 666, 668, 669, eerste lid, en derde lid, onderdelen a en d tot en met h, 670, tweede, zevende en achtste lid, 672, 677, 680a, 674, eerste lid, en derde tot en met zesde lid, 677, 680a, 681 en 682, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:
 - a. artikel 629 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek wel van toepassing is indien de bedongen arbeid ten gevolge van zwangerschap of bevalling niet is verricht;
 - b. herplaatsing, bedoeld in artikel 669, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek niet vereist is;
 - c. onder een redelijke grond als bedoeld in artikel 669, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, mede wordt verstaan, in afwijking van artikel 669, derde lid, onderdelen b en c, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek ziekte of gebreken waardoor hij niet meer in staat is de bedongen arbeid te verrichten of het bij regelmaat niet kunnen verrichten van de bedongen arbeid als gevolg van ziekte of gebreken; en
 - d. artikel 682 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, wel van toepassing is ten aanzien van een billijke vergoeding.
3. De Algemene wet gelijke behandeling, de Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs, de Wet arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie, de Wet flexibel werken, de Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte, de Wet gelijke behandeling op grond van leeftijd bij de arbeid, de Wet gelijke behandeling mannen en vrouwen, de Wet melding collectief ontslag, de Wet op de Europese ondernemingsraden, de Wet op de ondernemingsraden, de Wet rol werknemers bij Europese rechtspersonen, hoofdstuk 6 van de Wet arbeid en zorg, hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet, artikel 14a van de Wet op de collectieve arbeidsovereenkomst en artikel 2a van de Wet op het algemeen verbindend en het onverbindend verklaren van bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomsten zijn van overeenkomstige toepassing op partijen bij een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid.

Hoofdstuk II Wijziging van andere wetten

Artikel 4 (Wijziging van de Wet op de collectieve arbeidsovereenkomst)

Artikel 1, tweede lid, eerste zin, van de **Wet op de collectieve arbeidsovereenkomst** komt te luiden: Zij kan ook betreffen aannemingen van werk, overeenkomsten van opdracht en overeenkomsten als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet op de zelfstandigenverklaring.

Artikel 5 (Wijziging van de Wet op de loonbelasting 1964)

In de **Wet op de loonbelasting 1964** wordt na artikel 5 een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 5bis

1. Als dienstbetrekking wordt niet beschouwd de arbeidsverhouding ten aanzien waarvan een geldige zelfstandigenverklaring als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Wet op de zelfstandigenverklaring van toepassing is.

2. Het eerste lid is niet van toepassing met betrekking tot:

- a. een arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 4, aanhef en onderdelen d of f; of
- b. de arbeidsverhouding van degene die tegen betaling seksuele handelingen met of voor een ander verricht.

Artikel 6 (Wijziging van de Wet melding collectief ontslag)

Aan artikel 4, tweede lid, van de Wet melding collectief ontslag, wordt onder vervanging van de punt door een puntkomma aan het slot van onderdeel e, een onderdeel toegevoegd, luidende:

f. het aantal werkenden die werkzaam zijn op grond van een overeenkomst als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet op de zelfstandigenverklaring.

Artikel 7 (Wijziging van de Werkloosheidswet)

Aan artikel 6, eerste lid, van de **Werkloosheidswet** wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

f. die een arbeidsverhouding heeft waarop een geldige zelfstandigenverklaring als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Wet op de zelfstandigenverklaring van toepassing is, tenzij diegene tegen betaling seksuele handelingen met of voor een ander verricht.

Artikel 8 (Wijziging van de Ziektewet)

Aan artikel 6, eerste lid, van de **Ziektewet** wordt, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

f. degene op wiens arbeidsverhouding een geldige zelfstandigenverklaring als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Wet op de zelfstandigenverklaring van toepassing is, tenzij diegene tegen betaling seksuele handelingen met of voor een ander verricht.

Hoofdstuk III Slotbepalingen

Artikel 9 Inwerkingtreding

De artikelen van deze wet treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel 10 Citeertitel

Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op de zelfstandigenverklaring.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

CONCEPT

Hoofdstuk I Zelfstandigenverklaring

Artikel 1 (definities)

Onderdeel a

Voor de bovenkant van de arbeidsmarkt wordt de zelfstandigenverklaring geïntroduceerd. In dit onderdeel wordt deze verklaring gedefinieerd. De zelfstandigenverklaring is een verklaring tussen twee partijen, de werkende en de werkverstrekker, ten aanzien van de rechtsgevolgen van hun arbeidsrelatie. Door middel van de zelfstandigenverklaring verklaren partijen dat zij willen dat de rechtsgevolgen van een geldige zelfstandigenverklaring op hun arbeidsrelatie van toepassing zijn. De zelfstandigenverklaring kan rechtsgevolgen hebben voor de loonbelasting, de inkomstenbelasting, de premie voor de volksverzekeringen, de premies voor de werknemersverzekeringen, de inkomensafhankelijke bijdrage voor de Zorgverzekeringswet, de werknemersverzekeringen en het arbeidsrecht. Het arbeidsrecht omvat zowel het civiele arbeidsrecht, zoals dat is opgenomen in titel 10 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, het pensioenrecht, het collectieve arbeidsovereenkomstenrecht als het publieke arbeidsrecht, zoals dat is opgenomen in de publiekrechtelijke arbeidswetten die worden opgenomen in het voorgestelde artikel 3, derde lid. Deze gevolgen kunnen alleen intreden indien sprake is van een geldige zelfstandigenverklaring, wat inhoudt dat aan alle voorwaarden genoemd in het voorgestelde artikel 2, eerste lid, wordt voldaan.

Onderdelen b en c

De partijen die een zelfstandigenverklaring kunnen afleggen zijn de werkende en de werkverstrekker. De werkende en werkverstrekker zijn de partijen die een overeenkomst sluiten om werkzaamheden te verrichten. De werkende is degene die de werkzaamheden gaat verrichten. Dit kan zowel een zelfstandige zijn als een werknemer in de zin van artikel 45 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. De werkverstrekker is degene met wie de werkende een overeenkomst sluit ten aanzien van de werkzaamheden. Opdrachtgevers en werkgevers zijn voorbeelden van werkverstrekkers.

Onderdeel d

De rechtsgevolgen van een zelfstandigenverklaring kunnen toegepast worden over de toepassingsperiode. In onderdeel d is deze periode gedefinieerd als de periode vanaf het moment dat de werkzaamheden starten tot en met het moment waarop de duur waarvoor de werkzaamheden blijken de overeenkomst, bedoeld in het voorgestelde artikel 2, eerste lid, onderdeel a, zijn aangegaan, verstrijkt, of indien dit eerder is, tot en met het moment waarop de werkzaamheden eindigen. Werkzaamheden starten op het moment dat voor het eerst direct aan de opdracht toe te rekenen tijd wordt besteed en eindigen op het moment dat voor het laatst direct aan de opdracht toe te rekenen tijd wordt besteed. Voor wanneer sprake is van direct aan de opdracht toe te rekenen tijd, wordt verwezen naar artikel 7 van de Wet minimumbeloning zelfstandigen.

Artikel 2 (de zelfstandigenverklaring)

Eerste lid

In het eerste lid van het voorgestelde artikel 2 zijn de voorwaarden genoemd voor een geldige zelfstandigenverklaring. Deze voorwaarden zijn uitgewerkt in onderdelen a tot en met g van dat eerste lid. Omdat de werkverstrekker verantwoordelijk is voor het naleven van de arbeidswetgeving en voor het afdragen en voldoen van de loonheffingen, moet de werkverstrekker beoordelen of aan de voorwaarden wordt voldaan. Als de werkverstrekker de rechtsgevolgen van een geldige zelfstandigenverklaring toepast en naderhand blijkt dat niet aan alle voorwaarden is voldaan, dan kan niet worden gesproken van een geldige zelfstandigenverklaring en treden de rechtsgevolgen ervan niet in. Dit betekent dat de overeenkomst onder omstandigheden alsnog kan worden aangemerkt als arbeidsovereenkomst, in welk geval de werkende naleving kan vorderen van het toepasselijke arbeidsrecht. Ook kan er in dat geval voor de fiscaliteit en de sociale zekerheid sprake zijn van een (fictieve) dienstbetrekking, in welk geval met terugwerkende kracht een verzekeringsplicht voor de werknemersverzekeringen geldt en de werkverstrekker alsnog loonheffingen moet afdragen en voldoen. Ook de werkende moet beoordelen of aan de

voorwaarden voor een geldige zelfstandigenverklaring wordt voldaan, omdat dit gevolgen kan hebben voor de kwalificatie van zijn inkomen voor de inkomstenbelasting.

In aanvulling op paragraaf 3.5.2 van het algemeen deel van de memorie van toelichting worden hieronder de afzonderlijke voorwaarden van de zelfstandigenverklaring beschreven.

Partijen zijn vrij om naar eigen inzicht een zelfstandigenverklaring op te stellen. In de onderdelen a tot en met c van genoemd eerste lid, zijn echter enkele vereisten ten aanzien van de zelfstandigenverklaring zelf opgenomen. De verklaring van de werkverstrekker en werkende maakt onderdeel uit van de overeenkomst waarmee zij de werkzaamheden overeenkomen (onderdeel a). Dit kan betekenen dat de verklaring in de overeenkomst wordt opgenomen, maar de verklaring kan ook een bijlage vormen van die overeenkomst en daarmee eveneens onderdeel uitmaken van de overeenkomst. In de verklaring wordt het nummer opgenomen waaronder de werkende is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel (onderdeel b). Aan de hand van dit nummer kan de werkverstrekker vaststellen dat de werkende daadwerkelijk is ingeschreven in de Kamer van Koophandel. Verder is vereist dat zowel de overeenkomst als de zelfstandigenverklaring voor aanvang van de werkzaamheden door beide partijen ondertekend wordt en voorzien wordt van een dagtekening (onderdeel c). Dit geldt zowel wanneer de zelfstandigenverklaring als bijlage is opgenomen bij de overeenkomst als wanneer de zelfstandigenverklaring in de overeenkomst is opgenomen. Met de ondertekening brengen beide partijen tot uitdrukking de gevolgen van de verklaring te willen toepassen op hun arbeidsrelatie. Deze verklaring heeft primair tot doel expliciet te maken dat de werkende en de werkverstrekker kiezen voor toepassing van de rechtsgevolgen van een geldige zelfstandigenverklaring. Dat is van belang omdat toepassing hiervan voor beide partijen gevolgen kan hebben.

De schriftelijke overeenkomst, op basis waarvan de werkzaamheden worden verricht, kan bijvoorbeeld een overeenkomst van opdracht of een overeenkomst van aanneming van werk zijn, maar ook een overeenkomst van vervoer van goederen of personen of het doen vervoeren van goederen. Onderdeel c brengt tot uitdrukking dat deze overeenkomst op grond waarvan de werkende met de werkverstrekker overeenkomt werkzaamheden te gaan verrichten, gesloten moet worden voor aanvang van de werkzaamheden. De vereiste dagtekening op de overeenkomst geeft weer of hieraan voldaan wordt. De werkzaamheden vangen aan op het moment dat voor het eerst direct aan de opdracht toe te rekenen tijd wordt besteed. Met het vereiste dat de overeenkomst voor de aanvang van de werkzaamheden moet worden gesloten, wordt bewerkstelligd dat partijen bij de aanvang van de werkzaamheden duidelijkheid hebben over hun arbeidsrelatie en de rechtsgevolgen daarvan. Daarnaast wordt in onderdeel d vereist dat partijen in de overeenkomst opnemen dat zij de bedoeling hebben dat de overeenkomst niet voldoet aan de omschrijving van een arbeidsovereenkomst. Uitgangspunt van de zelfstandigenverklaring is namelijk dat deze bedoeld is voor zelfstandigen.

In onderdeel e is de voorwaarde opgenomen dat de werkzaamheden blijkens de overeenkomst voor een duur van ten hoogste een jaar (12 maanden) kan worden aangegaan. De maximale duur wordt op grond van het derde tot en met vijfde lid verkort als de in die leden opgenomen samentelregeling van toepassing is.

In onderdeel f is de voorwaarde opgenomen dat een zelfstandigenverklaring alleen mogelijk is indien de werkende een arbeidsbeloning van ten minste € 75 per uur ontvangt. Hierbij gaat het om de vergoeding voor de tijd die direct aan de opdracht is toe te rekenen. Voor het berekenen van de hoogte van arbeidsbeloning per uur wordt gebruikgemaakt van het voorgestelde artikel 7, eerste tot en met achtste en veertiende lid, van de Wet minimumbeloning zelfstandigen. Van belang is dat de werkende deze beloning voor zijn werkzaamheden ook daadwerkelijk ontvangt en wel uiterlijk binnen 30 dagen na de dag waarop de werkende het overzicht, bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, aan de werkverstrekker heeft verstrekt.

Voor de geldigheid van de zelfstandigenverklaring op grond van het voorgestelde onderdeel g is ten slotte vereist dat de werkverstrekker voldoet aan de administratieve verplichtingen die zijn opgenomen in het tweede lid.

Tweede lid

In het tweede lid zijn enkele administratieve verplichtingen voor de werkverstrekker opgenomen. De administratie van de in de onderdelen a tot en met c genoemde documenten zijn van belang voor de uitvoeringsinstanties. De in onderdelen b en c bedoelde documenten zijn bovendien voor de werkende en werkverstrekker behulpzaam bij het vaststellen of zal worden voldaan of voldaan wordt aan de eis van een arbeidsvergoeding van minimaal € 75 per uur. Deze documenten kunnen voor de werkende en de werkverstrekker ook behulpzaam zijn in de bewijsvoering richting Belastingdienst en het UWV dat aan de voorwaarden van een geldige zelfstandigenverklaring voldaan is.

Onderdeel a

In dit onderdeel is voor de werkverstrekker de verplichting opgenomen de overeenkomst met daarin de zelfstandigenverklaring of een afschrift hiervan op te nemen in zijn administratie.

Onderdeel b

In dit onderdeel is de verplichting opgenomen dat de werkverstrekker voorafgaand aan de start van de werkzaamheden een document in zijn administratie opneemt waaruit blijkt dat het aannemelijk is dat de arbeidsbeloning per uur, met overeenkomstige toepassing van het voorgestelde artikel 7 van de Wet minimumbeloning zelfstandigen, naar verwachting ten minste € 75 zal bedragen. Als in de schriftelijke overeenkomst al een arbeidsbeloning van minimaal € 75 per uur is afgesproken, dan is aan deze voorwaarde voldaan. Het moet dan wel gaan om een arbeidsbeloning per uur die wordt berekend met overeenkomstige toepassing van het voorgestelde artikel 7, eerste tot en met achtste en veertiende lid, van de Wet minimumbeloning zelfstandigen. Als dit niet is afgesproken, dan kan aan deze voorwaarden bijvoorbeeld voldaan worden door een document in de administratie op te nemen waaruit aan de hand van de verwachte vergoeding (exclusief omzetbelasting) en de verwachte direct aan de opdracht toe te rekenen tijd en kosten blijkt dat de verwachte arbeidsbeloning per uur minimaal € 75 zal zijn. Bij de toepassing van genoemd artikel 7, eerste tot en met achtste en veertiende lid, moet ten aanzien van de zelfstandigenverklaring "opdracht" gelezen worden als "overeengekomen werkzaamheden", "zelfstandige" als "werkende" en "opdrachtgever" als "werkverstrekker".

Onderdeel c

In onderdeel c is de verplichting voor de werkverstrekker opgenomen om uiterlijk op de vijftiende dag van de maand na de maand waarin de toepassingsperiode eindigt, een door de werkende verstrekt en ondertekend overzicht in de administratie op te nemen. Deze termijn sluit in veel gevallen aan bij de termijn waarin de opdrachtnemer op grond van artikel 34g van de Wet op de omzetbelasting 1968 uiterlijk de factuur moet uitreiken. In dit overzicht moeten het totaal betaalde of te betalen bedrag voor de werkzaamheden over de toepassingsperiode exclusief omzetbelasting staan, de arbeidsbeloning per uur over de toepassingsperiode die met overeenkomstige toepassing van het voorgestelde artikel 7, eerste tot en met achtste en veertiende lid, van de Wet minimumbeloning zelfstandigen is berekend, en de in het voorgestelde artikel 7, eerste tot en met achtste en veertiende lid, van de Wet minimumbeloning zelfstandigen bedoelde direct aan de opdracht toe te rekenen kosten en tijd. De kosten moeten zijn uitsplitst per kostensoort. Voorbeelden van dergelijke kostensoorten zijn kosten voor vervoer als bedoeld in het voorgestelde artikel 7, tweede lid, onderdeel b, van de Wet minimumbeloning zelfstandigen, materiaalkosten als bedoeld in het voorgestelde artikel 7, vierde lid, van de Wet minimumbeloning zelfstandigen en kosten voor inhuur van derden. De direct aan de opdracht toe te rekenen tijd moet worden uitgesplitst per kalendermaand. Ook worden in dit overzicht de datum van aanvang van de werkzaamheden en de datum waarop de overeengekomen duur verstrijkt, of, indien dit eerder is, de datum van beëindiging van de werkzaamheden opgenomen. De werkzaamheden starten zodra voor het eerst direct aan de opdracht toe te rekenen tijd wordt besteed en eindigen als voor het laatst direct aan de opdracht toe te rekenen tijd aan de opdracht wordt besteed. Tot slot worden in het overzicht, indien tegelijkertijd direct aan de opdracht toe te rekenen kosten zijn gemaakt of direct aan de opdracht toe te rekenen tijd is besteed voor meerdere opdrachten, de werkzaamheden die voor die meerdere opdrachten zijn gemaakt, opgenomen. Hierbij wordt ten aanzien van elke werkzaamheid opgenomen het aantal bestaande of te verwachten opdrachtgevers waarvoor die werkzaamheid van belang is, de totaal gemaakte kosten van die

werkzaamheid, de kosten die voor die werkzaamheid aan de opdracht toegerekend zullen worden, het totaal aantal gemaakte uren van die werkzaamheid en het aantal uur dat voor die werkzaamheid aan de opdracht toegerekend is.

Derde en vierde lid

In het overzicht, bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, moeten bestede tijd en gemaakte kosten over de toepassingsperiode opgenomen worden. Van belang is dus om te bepalen of tijd besteed wordt en kosten gemaakt worden binnen of buiten de toepassingsperiode. Tijd wordt besteed op het moment dat de werkzaamheden verricht worden. Dus als de werkzaamheden binnen de toepassingsperiode worden verricht, wordt de tijd die gepaard gaat met die werkzaamheden binnen de toepassingsperiode besteed. Er kan geen direct aan de werkzaamheden toe te rekenen tijd worden besteed voor de toepassingsperiode, aangezien de toepassingsperiode start op het moment dat direct aan de werkzaamheden toe te rekenen tijd wordt besteed. Opgemerkt wordt dat de zelfstandigenverklaring op grond van het eerste lid, onderdeel c, niet geldig is als die werkzaamheden plaatsvinden voordat de werkende en de werkverstrekker de overeenkomst, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, en de zelfstandigenverklaring ondertekend hebben. Direct aan de opdracht toe te rekenen tijd die na de toepassingsperiode wordt besteed, bijvoorbeeld als de werkzaamheden uitlopen, wordt niet meegenomen in het overzicht en beïnvloeden daarmee niet de arbeidsbeloning per uur over de toepassingsperiode.

In het derde en vierde lid is opgenomen wanneer kosten geacht worden te zijn gemaakt. Kosten worden op grond van de in het derde lid opgenomen hoofdregel geacht te zijn gemaakt in de toepassingsperiode. Hiermee wordt voorkomen dat kosten bewust voor of na de toepassingsperiode worden gemaakt om zodoende de arbeidsbeloning per uur binnen de toepassingsperiode op te krikken. Op de hoofdregel zijn in het vierde lid twee uitzonderingen geformuleerd. Ten eerste betreffen dit kosten die na de toepassingsperiode worden betaald die zien op werkzaamheden die plaatsvinden na de toepassingsperiode. Dit kan zich voordoen als de werkzaamheden uitlopen. Ten tweede betreffen dit kosten voor vervoer dat plaatsvindt na de toepassingsperiode. Kosten waarvoor de uitzondering op de hoofdregel geldt, worden geacht gemaakt te zijn buiten de toepassingsperiode.

Vijfde tot en met negende lid

Bij deze leden is een samentelregeling opgenomen ten aanzien van perioden vanaf wanneer eerder werkzaamheden zijn verricht. Deze perioden worden in beginsel in mindering gebracht op de maximale duur van een jaar van de werkzaamheden waarvoor de rechtsgevolgen van een geldige zelfstandigenverklaring op grond van het eerste lid mogen worden toegepast.

Het vijfde en zesde lid bevatten de hoofdregel van de samentelregeling. Het vijfde lid bepaalt in welke gevallen de samentelregeling van toepassing is en dus in welke gevallen de maximale duur van een jaar verminderd kan worden. Het zesde lid bepaalt de hoogte van die vermindering. Het zevende en achtste lid bevatten uitbreidingen van de gevallen waarin de samentelregeling van toepassing is.

Vijfde lid

De samentelregeling is van toepassing wanneer eerder werkzaamheden zijn verricht voor dezelfde opdrachtgever of voor dezelfde natuurlijke persoon of voor hetzelfde lichaam in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen waarvoor de werkzaamheden feitelijk worden verricht, tenzij – dit is geregeld in het zevende lid – dit werkzaamheden betroffen waarna voor een periode van minimaal zes maanden geen werkzaamheden zijn verricht voor die werkverstrekker, die natuurlijke persoon of dat lichaam. Voor de toets of de samentelregeling van toepassing is, is het niet relevant wat de kwalificatie is van de overeenkomst op basis waarvan de werkzaamheden zijn verricht. Met deze werkingsfeer is de samentelregeling onder andere van toepassing in de volgende situaties:

1. De werkende werkt voor een werkverstrekker op basis van een overeenkomst van opdracht en heeft eerder voor deze werkverstrekker gewerkt. Daarbij maakt het niet uit op basis van welke overeenkomst de eerdere werkzaamheden plaatsvonden. Dit kan dus ook op basis van een arbeidsovereenkomst zijn geweest.

2. De werkende werkt zonder tussenkomst van een derde voor een persoon of lichaam en heeft eerder via een tussenpersoon voor diezelfde persoon of datzelfde lichaam gewerkt. Hierbij is het niet relevant of die tussenpersoon de formele werkverstrekker was.
3. De werkende werkt voor een lichaam, zijnde de werkverstrekker, en heeft eerder feitelijk voor datzelfde lichaam gewerkt terwijl de formele werkverstrekker toen een ander lichaam uit hetzelfde concern was.
4. De werkende werkt via een tussenpersoon die formeel werkverstrekker is voor een persoon of lichaam en heeft eerder via diezelfde tussenpersoon/werkverstrekker voor een andere persoon of ander lichaam gewerkt .

Zesde lid

Als de samentelregeling van toepassing is, wordt de duur van maximaal een jaar waarvoor werkzaamheden met toepassing van de zelfstandigenverklaring kunnen worden aangegaan verminderd met een bepaalde periode. Die vermindering bedraagt de periode vanaf het moment van de start van eerdere werkzaamheden tot aan het moment dat de nieuwe werkzaamheden aanvangen. Een tussenpoos waarin geen werkzaamheden zijn verricht, telt dus ook mee in de periode waarmee bedoelde duur van maximaal een jaar verminderd wordt. Als vaker werkzaamheden zijn verricht voor dezelfde werkverstrekker, dezelfde natuurlijke persoon of hetzelfde lichaam, bedraagt de vermindering de periode vanaf het moment dat voor het eerst werkzaamheden voor die opdrachtgever, die natuurlijke persoon of dat lichaam verricht zijn tot aan het moment dat de nieuwe werkzaamheden aanvangen. Zoals al toegelicht bij het vijfde lid, is de samentelregeling niet van toepassing ten aanzien van eerdere werkzaamheden bij dezelfde werkverstrekker, dezelfde natuurlijke persoon of hetzelfde lichaam waarna een periode van minimaal zes maanden volgde waarin geen werkzaamheden zijn verricht voor die opdrachtgever, die natuurlijke persoon of dat lichaam. Ter illustratie een voorbeeld:

Werkende A gaat een overeenkomst van opdracht aan met werkverstrekker B om vanaf 1 november 2022 gedurende vier maanden werkzaamheden te gaan verrichten voor werkverstrekker B. Eerder heeft werkende A al werkzaamheden verricht voor werkverstrekker B van 1 juli 2021 tot en met 31 oktober 2021 en van 1 juni 2022 tot en met 31 augustus 2022. De tussenpoos tussen de eerste en de tweede werkzaamheden bedroeg minimaal zes maanden. Daarom is de samentelregeling niet van toepassing op de eerste werkzaamheden. De tweede werkzaamheden tellen wel mee, aangezien tussen de tweede en derde werkzaamheden een tussenpoos zat van slechts 2 maanden. Tussen de start van de tweede en de start van de derde werkzaamheden zitten vijf maanden. Op grond van de overeenkomst van de derde opdracht mogen de werkzaamheden worden aangegaan voor een periode van maximaal $(12 - 5 =) 7$ maanden. Aangezien de derde opdracht wordt aangegaan voor vier maanden, wordt op dit punt voldaan aan de voorwaarden voor een geldige zelfstandigenverklaring.

Zevende lid

In het zevende lid is geregeld dat voor de toepassing van de samentelregeling werkverstrekkers, natuurlijke personen of lichamen die redelijkerwijs geacht moeten worden elkaars opvolger te zijn, beschouwd worden als dezelfde werkverstrekkers, natuurlijke personen en lichamen. Een duidelijk voorbeeld van een werkverstrekker die de opvolger is van een vorige werkverstrekker is de situatie dat het bedrijf van de eerdere werkverstrekker is verkocht en er een nieuwe opdracht aan de opdrachtnemer wordt verstrekt door de koper van dat bedrijf. Ook in de situatie dat het bedrijf door erfopvolging is overgegaan op een erfgenaam is deze laatste opdrachtgever te beschouwen als de opvolger van een vorige werkverstrekker, de erflater.

Achtste lid

Het achtste lid ziet op de situatie dat de werkende ten aanzien van wie de zelfstandigenverklaring wordt of werd toegepast zich laat of heeft laten vervangen door een andere persoon die de werkzaamheden geheel of gedeeltelijk heeft verricht of gaat verrichten. In die gevallen wordt de werkende geacht deze werkzaamheden geheel zelf te hebben verricht. Hierdoor is de samentelregeling ook van toepassing ten aanzien van perioden waarin de werkende de werkzaamheden geheel of gedeeltelijk heeft laten verrichten door een andere persoon. Hierdoor hoeft bij de toets of, en zo ja hoe lang nog, de verklaring mag worden toegepast niet beoordeeld

te worden of, en zo ja in hoeverre, de werkende de werkzaamheden zelf heeft verricht of gaat verrichten.

Negende lid

In het negende lid is bepaald dat er niet langer sprake is van een geldige zelfstandigenverklaring vanaf het moment dat de toepassingsperiode verstreken is. Als de werkzaamheden op grond van de overeenkomst bijvoorbeeld worden aangegaan voor de duur van zes maanden, en de werkzaamheden lopen uit, dan is de zelfstandigenverklaring na afloop van die zes maanden niet meer geldig. De zelfstandigenverklaring blijft wel geldig voor de eerste zes maanden. Na die zes maanden zal de werkverstrekker moeten beoordelen of er sprake is van een dienstbetrekking en zo nodig loonheffingen moeten afdragen en voldoen. Partijen hebben ook de mogelijkheid om tijdig de overeenkomst aan te passen of een nieuwe overeenkomst te sluiten met toepassing van een nieuwe zelfstandigenverklaring, mits dit past binnen de duur waarvoor de verklaring, met inachtneming van de samentelregeling, toegepast mag worden.

Tiende lid

In dit lid is geregeld dat aan het begin van ieder jaar, te beginnen in 2021, bij ministeriële regeling het bedrag van de arbeidsbeloning per arbeidsuur, bedoeld in het eerste lid, onderdeel g, wordt geïndexeerd aan de hand van de tabelcorrectiefactor, bedoeld in artikel 10.2 van de Wet inkomstenbelasting 2001, waarna de nodig geachte afronding toegepast kan worden. Indien in het voorafgaande kalenderjaar een dergelijke afronding is toegepast, kan bij de indexatie worden uitgegaan van het niet-afgeronde bedrag.

Artikel 3 (verhouding zelfstandigenverklaring tot het arbeidsrecht)

Eerste lid

In dit lid is sprake van een overeenkomst tussen de werkverstrekker en de werkende, terwijl deze partijen ook een geldige zelfstandigenverklaring hebben afgelegd en de werkende een werknemer is in de zin van artikel 45 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU).

Omwille van de duidelijkheid en om misverstanden te voorkomen wordt deze overeenkomst in de toelichting verder als 'opt-out-overeenkomst' geduid, dit ter onderscheiding van de reguliere situatie waarin sprake is van een overeenkomst tussen een werkverstrekker en de werkende met een geldige zelfstandigenverklaring, terwijl de werkende niet als een werknemer in de zin van artikel 45 VWEU wordt aangemerkt.

'Werknemer' in de zin van artikel 45 VWEU is eenieder die reële en daadwerkelijke arbeid verricht, met uitsluiting van werkzaamheden van zo geringe omvang dat zij louter marginaal en bijkomstig zijn. Volgens de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie (HvJ EU) is het kenmerk van de arbeidsverhouding dat iemand gedurende bepaalde tijd voor een ander onder diens gezag prestaties verricht tegen beloning.¹ Met deze expliciete koppeling aan het Europese werknemerschap wordt bewerkstelligd dat degene met een dergelijke opt-out-overeenkomst de bescherming geniet die een Europeesrechtelijke grondslag kent. Ook de jurisprudentie van het HvJ EU over dit artikel is door middel van deze koppeling van toepassing.

Zoals reeds in het algemeen deel van toelichting is beschreven kent de arbeidsovereenkomst, bedoeld in artikel 7:610, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek in de basis dezelfde criteria als de opt-out-overeenkomst, waarbij wordt aangesloten bij werknemerschap ingevolge artikel 45 VWEU. Desondanks is in dit voorgestelde eerste lid bepaald dat de opt-out-overeenkomst geen arbeidsovereenkomst is. Dat de opt-out-overeenkomst naar nationaal recht geen arbeidsovereenkomst is, is niet relevant voor het toepassen van artikel 45 VWEU, aangezien het HvJ EU heeft overwogen dat "de aard van de rechtsbetrekking die de werknemer en de werkgever verbindt niet beslissend (is) voor de bepaling van de hoedanigheid van werknemer in de zin van het gemeenschapsrecht."² Daardoor vallen ook personen die anders dan op basis van een

¹ Zie onder andere arresten Lawrie-Blum, 66/85, EU:C:1986:284, punt 17, en Petersen, C 544/11, EU:C:2013:124, punt 30.

² HvJ EG 26 november 1998, NJ 1999, 522 (Birden).

arbeidsovereenkomst naar nationaal recht onder gezag en tegen betaling van een vergoeding prestaties verrichten onder het bereik van artikel 45 VWEU.

Tevens is in het voorgestelde artikel 3, eerste lid, bepaald dat artikel 610, tweede lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing is op de opt-out-overeenkomst. Hierdoor kan er geen sprake zijn van voorrang van titel 10, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.

Tweede lid

Zoals in het algemeen deel van de toelichting is beschreven, is slechts een basisregime van het arbeidsrecht van toepassing op de partijen bij een opt-out-overeenkomst. Dit basisregime komt voort uit Europese of internationale verplichtingen. Dit betreft de volgende bepalingen uit titel 10 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek die van overeenkomstige toepassing worden verklaard op de partijen die een opt-out-overeenkomst hebben:

- artikel 611: goed werkgever- en werknemerschap;
- artikel 613: beroep op schriftelijk wijzigingsbeding enkel bij zodanig zwaarwichtig belang;
- artikel 616: verplichting tot loonbetaling;
- artikelen 616a tot en met 616f: hoofdelijke aansprakelijkheid werkgever en opdrachtgever voor loonbetaling;
- artikel 617: vorm van loon;
- artikel 618: loon volgens gebruik of billijkheid;
- artikel 619: recht van werknemer op bewijsstukken voor loonberekening;
- artikel 629: loonaanspraak alleen bij zwangerschap of bevalling;
- artikelen 634 tot en met 645: recht op vakantiedagen;
- artikelen 646 tot en met 649: gelijke behandeling;
- artikel 650: boete indien dat in de overeenkomst is gesteld;
- artikel 653: concurrentiebeding;
- artikel 654: kosten voor aangaan of wijzigingen arbeidsovereenkomst is voor werkgever;
- artikel 655: werkgever is verplicht aan werknemer bepaalde gegevens ten aanzien van de arbeidsovereenkomst te verstrekken;
- artikel 656: verplichting om bij einde dienstverband een getuigschrift uit te reiken;
- artikel 657: verplichte vacature melding bij werknemer met arbeidsovereenkomst bepaalde tijd;
- artikel 658: werkgeveraansprakelijkheid/bescherming tegen gevaar;
- artikel 659: persoonlijk verrichten van de arbeid door werknemer;
- artikel 660: werknemer dient voorschriften omtrent het verrichten van de arbeid na te komen;
- artikel 660a: verplichtingen werknemer bij ziekte ten aanzien van re-integratie;
- artikel 661: aansprakelijkheid werkgever bij schade jegens derde door werknemer;
- artikelen 662 tot en met 666: overgang van onderneming;
- artikel 668: aanzegplicht arbeidsovereenkomst bepaalde tijd;
- artikel 669, eerste lid, en derde lid, onderdelen a, d tot en met h: redelijke grond voor opzegging is als onderneming wordt beëindigd, ongeschiktheid van de werknemer, verwijtbaar handelen van werknemer, weigeren de bedongen arbeid te verrichten, verstoorde arbeidsverhouding, andere gronden die zodanig zijn dat van de werkgever niet in redelijkheid kan worden gevergd de arbeidsovereenkomst te laten voortduren;
- artikel 670, tweede, zevende en achtste lid: opzegverbod bij zwangerschap, ouderschapsverlof en overgang van onderneming;
- artikel 672: opzegtermijn;
- artikel 677: opzegging wegens dringende reden;
- artikel 680a: matiging loonvordering die is gegrond op vernietigbaarheid van de opzegging; en
- artikelen 681 en 682: billijke vergoeding, geen herstel arbeidsovereenkomst.

Derde lid

De opt-out-overeenkomst sluit aan bij het Europese werknemersbegrip. Dit heeft naast het van overeenkomstige toepassing verklaren van bovengenoemd basisregime arbeidsrecht ook tot gevolg dat degene die werkzaam is op basis van een opt-out-overeenkomst verdere bescherming geniet. Dit betreft bescherming die voortkomt uit Europese richtlijnen die in Nederlandse

wetgeving zijn geïmplementeerd. Aangezien de opt-out-overeenkomst naar nationaal recht, ingevolge het eerste lid, echter geen arbeidsovereenkomst is, is deze wetgeving niet van rechtswege van toepassing op degene met een opt-out-overeenkomst. Derhalve wordt voorgesteld bepaalde wetten, of onderdelen daarvan, van overeenkomstige toepassing te verklaren op degene met een opt-out-overeenkomst. Het houdt tevens in dat de werkgever, als partij bij de opt-out-overeenkomst, voor deze wetten als werkgever wordt beschouwd.

Er zijn daarnaast ook arbeidswetten waarin Europese richtlijnen zijn geïmplementeerd waarin de definitie van een werknemer niet beperkt is tot degene die werkzaam is op basis van een arbeidsovereenkomst, maar tot alle werkers die werkzaam zijn onder gezag of soms tot alle werkers. Voorbeelden hiervan zijn de Arbeidsomstandighedenwet, de Arbeidstijdenwet en de Wet arbeid vreemdelingen. Deze wetten zijn derhalve van rechtswege al van toepassing op werkers die werkzaam zijn op grond van een opt-out-overeenkomst.

Op de partijen bij een opt-out-overeenkomst zijn de volgende wetten, of bepaalde onderdelen van wetten, van overeenkomstige toepassing:

- Algemene wet gelijke behandeling;
- Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs;
- Wet arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie;
- Wet flexibel werken;
- Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte;
- Wet gelijke behandeling op grond van leeftijd bij de arbeid;
- Wet gelijke behandeling mannen en vrouwen;
- Wet melding collectief ontslag;
- Wet op de Europese ondernemingsraden;
- Wet op de ondernemingsraden;
- Wet rol werknemers bij Europese rechtspersonen;
- hoofdstuk 6 van de Wet arbeid en zorg betreffende het ouderschapsverlof;
- hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet betreffende insolventie van de werkgever; en
- artikel 14a van de Wet op de collectieve arbeidsovereenkomst en artikel 2a van de Wet op het algemeen verbindend en het onverbindend verklaren van bepalingen van collectieve arbeidsovereenkomst, die naast de artikelen 662 tot en met 666 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek zien op de overgang van onderneming.

Hoofdstuk II Wijziging van andere wetten

Artikel 4 (Wet op de collectieve arbeidsovereenkomst)

Overeenkomstig artikel 3, eerste lid, van de van de Wet op de zelfstandigenverklaring is een opt-out-overeenkomst geen arbeidsovereenkomst, waardoor deze overeenkomsten ingevolge artikel 1, eerste lid, van de Wet op de collectieve arbeidsovereenkomst in beginsel niet vallen onder de werking van de collectieve arbeidsovereenkomsten. Met de voorgestelde wijziging van artikel 1, tweede lid, krijgen sociale partners de mogelijkheid (bepaalde bepalingen uit) de cao ook te laten gelden voor degene met een opt-out-overeenkomst. Hiertoe zullen zij een nieuwe cao moeten sluiten, of bestaande cao's moeten wijzigen.

Artikel 5 (Wet op de loonbelasting 1964)

Eerste lid

Een arbeidsverhouding van degene met een geldige zelfstandigenverklaring wordt niet aangemerkt als een privaatrechtelijke dienstbetrekking omdat er in dat geval geen sprake kan zijn van een arbeidsovereenkomst. Ook kan er geen sprake zijn van een publiekrechtelijke dienstbetrekking omdat de werkende in geval van een publiekrechtelijke dienstbetrekking zijn werkzaamheden niet verricht op basis van een overeenkomst, terwijl dat laatste een vereiste is voor een geldige zelfstandigenverklaring. De arbeidsverhouding van degene met een geldige zelfstandigenverklaring zou wel nog een fictieve dienstbetrekking kunnen zijn, met in dat geval afdracht van loonheffing door de inhoudingsplichtige tot gevolg. Om dit te voorkomen, is in het voorgestelde artikel 5bis van de Wet op de loonbelasting 1964 geregeld dat de arbeidsverhouding ten aanzien waarvan een geldige zelfstandigenverklaring als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het onderhavige wetsvoorstel is overeengekomen niet als dienstbetrekking wordt beschouwd. Doordat de

arbeidsrelatie van een werkende met een geldige zelfstandigenverklaring, de in het tweede lid van genoemd artikel 5bis opgenomen uitzonderingen daargelaten, niet als dienstbetrekking wordt beschouwd, is de werkverstrekker ten aanzien van een dergelijke arbeidsverhouding gevrijwaard van het afdragen van loonheffing.

Tweede lid

In het tweede lid is geregeld dat het bepaalde in het eerste lid niet van toepassing is met betrekking tot de arbeidsverhouding van degene die arbeid verricht ten behoeve van een lichaam waarin hij of zijn partner als bedoeld in artikel 12a, zevende lid, onderdeel a, van de Wet op de loonbelasting 1964 een aanmerkelijk belang heeft in de zin van de Wet inkomstenbelasting 2001, van degene die de zogenoemde opt-in, bedoeld in artikel 4, onderdeel f, van de Wet op de loonbelasting 1964, heeft toegepast en van degene die tegen betaling seksuele handelingen met of voor een ander verricht (zie artikel 2ca van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965).

Artikel 6 (Wet melding collectief ontslag)

De Wet melding collectief ontslag betreft een implementatie van de Europese richtlijn betreffende collectief ontslag. Op basis van deze richtlijn dienen voorgenomen collectieve ontslagen om bedrijfseconomische redenen, van 20 of meer werknemers, tijdig worden gemeld aan de belanghebbende vakbonden aan de bevoegde overheidsinstantie (in Nederland betreft dit het UWV). Als er sprake is van een opt-out-overeenkomst als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet op de zelfstandigenverklaring dan is de Wet melding collectief ontslag ook van toepassing op de werkende en diens werkverstrekker, omdat de werkende als een werknemer wordt beschouwd in Europeesrechtelijke zin. Het is nationaal gezien niet mogelijk deze bepalingen uit te zonderen. Daarom is in artikel 4 opgenomen dat de werkgever ook een opgave bij de melding dient te doen van het aantal werkenden die werkzaam zijn op grond van een overeenkomst als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet op de zelfstandigenverklaring (opt-out-overeenkomst).

Artikel 7 (Werkloosheidswet)

De wijziging van de Werkloosheidswet regelt dat de arbeidsverhouding van degene met een geldige zelfstandigenverklaring niet als (fictieve) dienstbetrekking voor deze wet wordt beschouwd. De werkverstrekker met een geldige zelfstandigenverklaring is op grond hiervan geen premie verschuldigd. De werkende is niet verzekerd tegen werkloosheid en heeft derhalve geen recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet. Ook de arbeidsverhouding van degene met een opt-out-overeenkomst als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet op de zelfstandigenverklaring wordt niet als dienstbetrekking in de zin van de Werkloosheidswet beschouwd, aangezien ook deze persoon een geldige zelfstandigenverklaring heeft.

Artikel 8 (Ziektewet)

De wijziging van de Ziektewet regelt dat de arbeidsverhouding van degene met een geldige zelfstandigenverklaring niet als (fictieve) dienstbetrekking voor deze wet wordt beschouwd. De werkverstrekker met een geldige zelfstandigenverklaring is op grond hiervan geen premie verschuldigd. De werkende is niet verzekerd tegen ziekte en heeft derhalve geen recht op uitkering op grond van de Ziektewet. Ook de arbeidsverhouding van degene met een opt-out-overeenkomst als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet op de zelfstandigenverklaring wordt niet als dienstbetrekking in de zin van deze wet beschouwd, aangezien ook deze persoon een geldige zelfstandigenverklaring heeft.

Omdat de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen voor het begrip werknemer verwijst naar de Ziektewet, werkt de uitsluiting van het begrip dienstbetrekking in de Ziektewet ook door in deze wet.